

som man ganske rolig kunde overlade til Colonialraadets egen Afgjorelse? Er det ikke nok for os, naar vi yde dem denne Hjælp af 25,000 vestindiske Dalere om Aaret i 4 Aar, da selv at lade dem styre deres Sager, som de helst ville? Der kan jo være andre Afgifter, som man hellere ønsker at fjerne ved Hjælp af dette Tilskud end netop Udførselstolden, men under alle Omstændigheder er det i Dens Interesse, at denne Afgift ophæves, lad den saa selv være om at træffe en Afgjorelse, og lad ikke os opstille nogen Betingelse i saa Henseende; thi derved gjøre vi et Indgreb i Dens indre Frihed og Selvstyrelse. Det forekommer mig ligeledes, at det ikke er stemmende med dette samme Princip, naar man i Motiverne gjentagne Gange finder en Reduction af de militaire Udgifter udflydt til en fjernere Fremtid, og naar der tales om dette som om Noget, som først engang i Tiden vil kunne skee. Det erkjendes fuldstændig i Motiverne, og dertil troer jeg, at de ubetinget have Ret, at den militaire Styrke, som er paa St. Croix, kun kan være et Corps, som anvendes i communale Diene, til Sikkring af „Dens indre Fred og Orden.“ Compagniet, eller hvormange Soldater der nu findes paa St. Croix, skal ikke være et Led i den ydre Glands; hvort den øverste Embedsmand paa Den fremtræder. Rigsdagen har i sin Tid aflasset det færøiske Sægercorps, der gjorde Honneur hos Amtmanden og udgjorde hans Livgarde, og vi maae være opfordrede til at foretage det samme Skridt overfor Alt, hvad der staaer paa lige Trin hermed, og forsaavidt det altsaa findes, at nogen Deel af den militaire Styrke paa St. Croix anvendes til Forherligelse af og til ydre Glands for de derværende Myndigheder, ere vi fuldkommen i vor gode Ret, naar vi fra vor Side frasalbe enhver Fordring paa dens Opretholdelse. Hvad der da bliver tilbage, er et reent indre Anliggende for Den, som man trostigt kan overlade Beboerne selv at styre; thi Befolkningen der, og først og fremmest den besiddende Deel af Befolkningen, som ifølge Coloniallovens Valgbestemmelser er den eneste, som har Andeel i Dens Bestyrelse, er i højeste Grad interesseret i Bevarelsen af Fred og Orden og skal nok selv vide at finde den billigste og hensigtsmæssigste

Maade til dette Diene's Dynaælse. Hvis den altsaa finder, at Den er bedre kjent med at have 10 ridende Politibetjente end saa og saa mange uniformerede Soldater, commanderede af Secondlieutenanter, Premierlieutenanter, Capitainer, Oberster o. s. v., saa er Den fuldstændig i sin gode Ret, naar den saa snart som mulig foretager en saadan Reduction. Selvstyrelse og Frihed til at være sig er efter min Overbeviisning den bedste og sikreste Hjælp, som fra vor Side kan ydes disse Der, og kun i et saadant Skridt ligger den fornødne Opfordring for Befolkningen til selv at tage kraftig Haand i med og raade Bod paa de Ulykker, som have ramt Den, og som man nu synes lidt tilbøielig til at overdrive, idet man udmaler alle de Fordele, som den vilde have opnaaet, hvis den var bleven indlemmet i den amerikanske Union, med meget lysere Farver, end man var villig til at bruge, saalænge dette Spørgsmaal henstod uløst. Navnlig skal jeg i Forbigaaende bemærke, at naar saavel Plantageeiere som Gouverneuren i Skrivelser, som ere trykte sammen med Lovforslaget, udtale det som en utvivlsom Sag, at de dansk-vestindiske Der vilde være bleve optagne i Unionen som et Territorium, og at der som en Følge deraf vilde have bestaaet Toldfrihed mellem disse Der og Unionens Gebeet, saa staaer det for mig som ingenlunde afgjort, om dette vilde være blevet Tilfældet. Jeg erindrer i alt Fald meget nøie, at jeg i indflydelsesrige amerikanske Organer har læst en Discussion om det Spørgsmaal, om ikke Diebliftet var kommet ogsaa for Unionen til at erhverve sig egentlige Colonier, og om ikke St. Thomas og St. Jan kunde være de første amerikanske Colonier, og i saa Tilfælde vilde Derne ikke være komne til at nyde godt af den Toldfrihed, paa hvilken der nu lægges en saa stærk Vægt. Men jeg vender tilbage til den frie Rørelse, og i saa Henseende skal jeg minde om et andet lille Exempel, som møder os — det er anført leilighedsvis i den udsørlige Skrivelse fra Gouverneuren — nemlig det, at det den Dag idag er forbudt paa St. Croix at indrette Sukkerraffinaderier. Det er dog høist mærkeligt, at en saadan Indskrænkning i den frie og lige